

Retningslinjer

**Retningslinjer 3/2018 om det territoriale
anvendelsesområde for databeskyttelsesforordningen
(artikel 3)**

Version 2.1

12. november 2019

Versionsoversigt

Version 2.1	7. januar 2020	Ændring af formatering
Version 2.0	12. november 2019	Vedtagelse af retningslinjerne efter offentlig høring
Version 1.0	16. november 2018	Vedtagelse af retningslinjerne til offentlig høring

Indholdsfortegnelse

Indledning.....	4
1 Anvendelse af etableringskriteriet — artikel 3, stk. 1.....	5
2 Anvendelse af kriteriet om målretning — artikel 3, stk. 2.....	14
3 Behandling på et sted, hvor medlemsstaternes ret finder anvendelse i henhold til folkeretten.	24
4 Repræsentanter for dataansvarlige og databehandlere, der ikke er etableret i Unionen	25

Det Europæiske Databeskyttelsesråd har —

under henvisning til artikel 70, stk. 1, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF

VEDTAGET FØLGENDE RETNINGSLINJER:

INDLEDNING

Det territoriale anvendelsesområde for databeskyttelsesforordningen¹ (i det følgende benævnt databeskyttelsesforordningen eller forordningen) er fastlagt i forordningens artikel 3 og udgør en væsentlig videreudvikling af EU's databeskyttelseslovgivning i forhold til den ramme, der var fastlagt ved direktiv 95/46/EF². Databeskyttelsesforordningen bekræfter til dels de valg, som EU-lovgiveren og Den Europæiske Unions Domstol (EU-Domstolen) har truffet inden for rammerne af direktiv 95/46/EF. Der er imidlertid indført vigtige nye elementer. Vigtigst er, at hovedformålet med direktivets artikel 4 var at definere, hvilken medlemsstats nationale lovgivning der finder anvendelse, hvorimod artikel 3 i databeskyttelsesforordningen fastlægger det territoriale anvendelsesområde for en umiddelbart gældende tekst. Dertil kommer, at mens artikel 4 i direktivet henviser til "anvendelse af midler" på Unionens område som grundlag for at lade dataansvarlige, "der ikke er etableret på Fællesskabets område", være omfattet af EU's databeskyttelseslovgivning, er der ingen tilsvarende henvisning i artikel 3 i databeskyttelsesforordningen.

Artikel 3 i databeskyttelsesforordningen afspejler lovgiverens hensigt om at sikre en vidtgående beskyttelse af registreredes rettigheder i EU og — hvad angår krav om databeskyttelse — at etablere ensartede vilkår for virksomheder, der er aktive på markederne i EU, i en kontekst med verdensomspændende datastrømme.

Artikel 3 i databeskyttelsesforordningen definerer forordningens territoriale anvendelsesområde på grundlag af to hovedkriterier: kriteriet om "etablering" i henhold til artikel 3, stk. 1, og kriteriet om målretning i henhold til artikel 3, stk. 2. Hvis et af disse to kriterier er opfyldt, finder de relevante bestemmelser i databeskyttelsesforordningen anvendelse på den pågældende behandling af personoplysninger, der foretages af den pågældende dataansvarlige eller databehandler. Desuden bekræfter artikel 3, stk. 3, at databeskyttelsesforordningen anvendes på behandling, hvor medlemsstaternes nationale ret gælder i medfør af folkeretten.

Med disse retningslinjer tilstræbes det gennem en fælles fortolkning foretaget af databeskyttelsesmyndighederne i EU at sikre konsekvent anvendelse af databeskyttelsesforordningen ved vurderingen af, om en behandling, der foretages af en dataansvarlig eller databehandler, er omfattet af anvendelsesområdet for EU's nye retlige ramme. I disse retningslinjer fastsætter og præciserer Databeskyttelsesrådet kriterierne for fastlæggelse af det territoriale anvendelsesområde

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

for databeskyttelsesforordningen. En sådan fælles fortolkning er også afgørende for dataansvarlige eller databehandlere både i og uden for EU med henblik på at vurdere, om de behøver overholde databeskyttelsesforordningen for en given behandlingsaktivitet.

Dataansvarlige eller databehandlere, der ikke er etableret i EU, men som beskæftiger sig med behandlingsaktiviteter, der falder ind under artikel 3, stk. 2, skal udpege en repræsentant i Unionen; disse retningslinjer vil derfor desuden præcisere proceduren for udpegning af denne repræsentant i henhold til artikel 27, og hans ansvarsområder og forpligtelser.

Databeskyttelsesrådet hævder som et generelt princip, at hvis behandlingen af personoplysninger falder ind under databeskyttelsesforordningens territoriale anvendelsesområde, finder alle bestemmelser i databeskyttelsesforordningen anvendelse på den pågældende behandling. Disse retningslinjer vil specificere de forskellige scenarier, der kan opstå, afhængigt af behandlingsaktiviteternes art, den enhed, der udfører disse behandlingsaktiviteter, eller placeringen af sådanne enheder, og de vil nærmere redegøre for, hvilke bestemmelser, der gælder for hver enkelt situation. Det er derfor afgørende, at dataansvarlige og databehandlere, navnlig de, der tilbyder varer og tjenesteydelser på internationalt plan, foretager en nøje konkret vurdering af deres behandlingsaktiviteter for at fastslå, om den tilknyttede behandling af personoplysninger falder ind under anvendelsesområdet for databeskyttelsesforordningen.

Databeskyttelsesrådet understreger, at hensigten med at anvende artikel 3 er at afgøre, om en given behandlingsaktivitet snarere end en person (juridisk eller fysisk) falder ind under anvendelsesområdet for databeskyttelsesforordningen. En dataansvarligs eller databehandlers behandling af personoplysninger kan følgelig i visse tilfælde falde ind under forordningens anvendelsesområde, mens samme dataansvarliges eller databehandlers behandling af personoplysninger i andre tilfælde måske ikke gør det, afhængigt af behandlingsaktiviteten.

Disse retningslinjer, der oprindeligt er vedtaget af Databeskyttelsesrådet den 16. november, er sendt til offentlig høring fra den 23. november 2018 til den 18. januar 2019 og er blevet ajourført under hensyntagen til de bidrag og den feedback, der er modtaget.

1 ANVENDELSE AF ETABLERINGSKRITERIET — ARTIKEL 3, STK. 1

I artikel 3, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen hedder det: "*Denne forordning finder anvendelse på behandling af personoplysninger, som foretages som led i aktiviteter, der udføres for en dataansvarlig eller en databehandler, som er etableret i Unionen, uanset om behandlingen finder sted i Unionen eller ej.*"

Artikel 3, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen henviser ikke blot til en dataansvarligs etablering, men også til en databehandlers etablering. Som følge heraf kan en databehandlers behandling af personoplysninger også være underlagt EU-retten i kraft af, at databehandleren er placeret i EU.

Artikel 3, stk. 1, sikrer, at databeskyttelsesforordningen finder anvendelse på en dataansvarligs eller databehandlers behandling af oplysninger, hvis den pågældende dataansvarlige eller databehandler er etableret i Unionen, uanset det faktiske sted for behandlingen. Databeskyttelsesrådet anbefaler derfor en trestrengt tilgang til at afgøre, hvorvidt behandlingen af personoplysninger falder ind under databeskyttelsesforordningen eller ej i henhold til artikel 3, stk. 1.

De følgende afsnit præciserer anvendelsen af etableringskriteriet, for det første ved at se på definitionen af at være "etableret" i EU i den i EU's databeskyttelseslovgivning anvendte forstand, for det andet ved at se på, hvad der menes med "behandling, som foretages som led i aktiviteter, der

udføres for en dataansvarlig eller en databehandler, som er etableret i Unionen", og endelig ved at fastslå, at databeskyttelsesforordningen finder anvendelse, uanset om behandlingen finder sted i Unionen eller ej.

a) "Etableret i Unionen"

Før det gennemgås, hvad der menes med "etableret i Unionen", er det nødvendigt først at fastslå, hvem der er dataansvarlig eller databehandler for en given behandlingsaktivitet. Ifølge definitionen i artikel 4, stk. 7, i databeskyttelsesforordningen betyder "dataansvarlig" "en fysisk eller juridisk person, en offentlig myndighed, en institution eller et andet organ, der alene eller sammen med andre afgør, til hvilke formål og med hvilke hjælpemidler der må foretages behandling af personoplysninger". En databehandler er i henhold til artikel 4, stk. 8, i databeskyttelsesforordningen "en fysisk eller juridisk person, en offentlig myndighed, en institution eller et andet organ, der behandler personoplysninger på den dataansvarliges vegne". Som fastslået i den relevante retspraksis fra Domstolen og tidligere udtalelser fra artikel 29-gruppen³ er afgørelsen af, hvorvidt en enhed er dataansvarlig eller databehandler i den i EU's databeskyttelseslovgivning anvendte forstand, et centralt element i vurderingen af forordningens anvendelse på den pågældende behandling af personoplysninger.

Begrebet "hovedvirksomhed" er defineret i artikel 4, stk. 16, men databeskyttelsesforordningen indeholder ikke en definition af "etableret" i den i artikel 3 anvendte forstand⁴. I betragtning 22⁵ præciseres det imidlertid, at "*etablering indebærer effektiv og faktisk udøvelse af aktivitet gennem en mere permanent struktur. De pågældende ordningers retlige form, hvad enten det er en filial eller et datterselskab med status som juridisk person, har ikke afgørende betydning i denne forbindelse.*"

Denne ordlyd er identisk med ordlyden i betragtning 19 i direktiv 95/46/EF, som der henvises til i en række domme fra Domstolen, der udvider fortolkningen af begrebet "etablering" og lægger afstand til den formalistiske tilgang, hvorefter virksomheder alene anses for at være etableret på det sted, hvor de er registreret⁶. EU-Domstolen har faktisk fastslået, at begrebet etablering omfatter enhver reel og effektiv aktivitet — selv minimal — der udøves gennem en mere permanent struktur⁷. For at afgøre, om en enhed, der er baseret uden for Unionen, er etableret i en medlemsstat, skal såvel ordningernes mere permanente struktur som den faktiske udøvelse af aktivitet i denne medlemsstat tages i betragtning på baggrund af de pågældende økonomiske aktiviteter konkrete karakter og den pågældende levering af tjenesteydelser. Dette gælder navnlig virksomheder, der udelukkende udbyder tjenesteydelser på internettet⁸.

³ G 29 WP169 — Udtalelse 1/2010 om begreberne "dataansvarlig" og "databehandler" der er vedtaget den 16. februar 2010 og under revision af Databeskyttelsesrådet.

⁴ Definitionen af "hovedvirksomhed" er hovedsagelig relevant for fastlæggelsen af de berørte tilsynsmyndigheders kompetence i henhold til artikel 56 i databeskyttelsesforordningen. Se Artikel 29-gruppens retningslinjer for fastlæggelse af den ledende tilsynsmyndighed for en dataansvarlig eller databehandler (16/EN WP 244 rev. 01) — godkendt af Databeskyttelsesrådet.

⁵ Betragtning 22 i databeskyttelsesforordningen: "*Enhver behandling af personoplysninger, som foretages som led i aktiviteter, der udføres for en dataansvarlig eller en databehandler, som er etableret i Unionen, bør gennemføres i overensstemmelse med denne forordning, uanset om selve behandlingen finder sted i Unionen. Etablering indebærer effektiv og faktisk udøvelse af aktivitet gennem en mere permanent struktur. De pågældende ordningers retlige form, hvad enten det er en filial eller et datterselskab med status som juridisk person, har ikke afgørende betydning i denne forbindelse.*"

⁶ Se navnlig *Google Spain SL, Google Inc. mod AEPD, Mario Costeja González (C-131/12)*, *Weltimmo mod NAIH (C-230/14)*, *Verein für Konsumenteninformation mod Amazon EU (C-191/15)* og *Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein (C-210/16)*.

⁷ Weltimmo, præmis 31.

⁸ Weltimmo, præmis 29.

Tærsklen for "en mere permanent struktur"⁹ kan faktisk være ret lav, når en dataansvarligs aktiviteter er centreret omkring online levering af tjenesteydelser. Som følge heraf kan tilstedeværelsen i Unionen af en enkelt ansat eller en repræsentant for en enhed uden for EU under visse omstændigheder være tilstrækkelig til at udgøre en mere permanent struktur (svarende til en "etablering" i den i artikel 3, stk. 1, anvendte forstand), hvis den pågældende ansattes eller agents aktivitet har en tilstrækkelig permanent struktur. Hvis omvendt en ansat er baseret i EU, men databehandlingen ikke udføres i forbindelse med den EU-baserede ansattes aktiviteter i Unionen (dvs. databehandlingen vedrører den dataansvarliges aktiviteter uden for EU), vil den blotte tilstedeværelse af en medarbejder i EU ikke medføre, at denne databehandling falder ind under anvendelsesområdet for databeskyttelsesforordningen. Med andre ord er den blotte tilstedeværelse af en ansat i EU ikke i sig selv tilstrækkelig til at udløse anvendelsen af databeskyttelsesforordningen, da den pågældende behandling desuden skal udføres i forbindelse med den EU-baserede ansattes aktiviteter for at være omfattet af anvendelsesområdet for databeskyttelsesforordningen.

Den omstændighed, at enheden uden for EU med ansvar for databehandlingen ikke har en filial eller et datterselskab i en medlemsstat, er ikke til hinder for, at enheden kan være etableret der som omhandlet i EU's databeskyttelseslovgivning. Skønt begrebet etablering er bredt, er det ikke uden begrænsninger. Det kan ikke konkluderes, at enheden uden for EU er etableret i Unionen, blot fordi virksomhedens websted er tilgængeligt i Unionen¹⁰.

Eksempel 1: En bilproducent med hovedkvarter i USA har en helejet filial i Bruxelles, som fører tilsyn med alle dets aktiviteter i Europa, herunder markedsføring og reklame.

Den belgiske filial kan betragtes som en mere permanent struktur, der udøver reelle og effektive aktiviteter på baggrund af den form for økonomisk aktivitet, der udøves af bilproducenten. Den belgiske filial kunne derfor som sådan betragtes som en etablering i Unionen som omhandlet i databeskyttelsesforordningen.

Når det er konkluderet, at en dataansvarlig eller databehandler er etableret i EU, bør det derefter konkret analyseres, om denne virksomhed foretager den pågældende databehandling som led i sine aktiviteter, med henblik på at fastslå, om artikel 3, stk. 1, finder anvendelse. Hvis en dataansvarlig eller databehandler, der er etableret uden for Unionen, "via en permanent struktur på denne medlemsstats område udøver en, selv minimal, faktisk og reel aktivitet", uanset sin retlige form (f.eks. datterselskab, filial, kontor...), kan den pågældende dataansvarlige eller databehandler anses for at være etableret i medlemsstaten¹¹. Det er derfor vigtigt at overveje, om behandlingen af personoplysninger "foretages som led i aktiviteter, der udføres for" en sådan virksomhed som fremhævet i betragtning 22.

b) Behandling af personoplysninger, der "foretages som led i aktiviteter, der udføres for" en etableret

Artikel 3, stk. 1, fastslår, at det ikke er nødvendigt, at den pågældende behandling udføres "af" den relevante EU-virksomhed selv; den dataansvarlige eller databehandleren er underlagt forpligtelser i henhold til databeskyttelsesforordningen, når behandlingen foretages "som led i aktiviteter", der

⁹ Weltimmo, præmis 31.

¹⁰ EU-Domstolen, Verein für Konsumenteninformation mod Amazon EU Sarl, sag C-191/15, 28. juli 2016, præmis 76 (herefter "Verein für Konsumenteninformation").

¹¹ Jf. navnlig præmis 29 i Weltimmo-dommen, hvori der lægges vægt på en fleksibel definition af begrebet "etablering", og hvor det præciseres, at "graden af permanent karakter af strukturen og den faktiske udøvelse af aktiviteter i denne anden medlemsstat skal fortolkes på baggrund af de pågældende økonomiske aktiviteter konkrete karakter og den pågældende levering af tjenesteydelser."

udføres for en dataansvarlig eller en databehandler, som er etableret i Unionen. Databeskyttelsesrådet henstiller, at afgørelsen af, hvorvidt behandlingen foretages i forbindelse med en dataansvarlig eller en databehandler, som er etableret i Unionen, med henblik på artikel 3, stk. 1, foretages fra sag til sag og baseret på en konkret analyse. Hvert scenarie skal vurderes ud fra sine egne forudsætninger under hensyntagen til sagens konkrete omstændigheder.

Databeskyttelsesrådet er af den opfattelse, at "*behandling af personoplysninger, som foretages som led i aktiviteter, der udføres for en dataansvarlig eller en databehandler, som er etableret i Unionen*" i artikel 3, stk. 1, skal forstås på baggrund af den relevante retspraksis. Med henblik på at opfylde målet om at sikre effektiv og fuldstændig beskyttelse kan udtrykket "i forbindelse med en virksomheds aktiviteter" på den ene side ikke fortolkes restriktivt¹². På den anden side bør det at være etableret i databeskyttelsesforordningens forstand ikke opfattes så bredt, at det konkluderes, at enhver tilstedeværelse i EU med selv den fjerneste sammenhæng med en tredjelandsenheds databehandlingsaktiviteter er tilstrækkelig til at bringe denne behandling ind under anvendelsesområdet for EU's databeskyttelseslovgivning. Nogle kommercielle aktiviteter, der udføres af en tredjelandsenhed inden for en medlemsstat, kan faktisk være så langt fra denne enheds behandling af personoplysninger, at eksistensen af den kommercielle aktivitet i EU ikke er tilstrækkelig til at bringe tredjelandsenhedens databehandling ind under anvendelsesområdet for EU's databeskyttelseslovgivning¹³.

Hensyntagen til følgende to faktorer kan medvirke til at fastslå, om behandlingen foretages en dataansvarlig eller databehandler i forbindelse med dennes etablering i Unionen.

i) Forholdet mellem en dataansvarlig eller databehandler uden for Unionen og dennes lokale etablering i Unionen

Databehandlingsaktiviteterne foretaget af en dataansvarlig eller databehandler, der er etableret uden for EU, kan være uløseligt forbundet med aktiviteter, der udføres af en lokal etableret i en medlemsstat, og kan dermed udløse anvendelsen af EU-retten, selv om denne lokale etablerede reelt ikke har nogen rolle i selve databehandlingen¹⁴. Hvis analyse af sagens faktiske omstændigheder viser, at der er en uløselig forbindelse mellem på den ene side den behandling af personoplysninger, der foretages af en dataansvarlig eller databehandler uden for EU, og på den anden side den EU-etableredes aktiviteter, finder EU-retten anvendelse på denne databehandling foretaget af den pågældende enhed uden for EU, uanset om den EU-etablerede spiller en rolle i den pågældende databehandling¹⁵.

ii) Indtægter i Unionen

En lokal virksomheds indtægter i EU kan — i det omfang sådanne aktiviteter kan betragtes som "uløseligt forbundet" med den behandling af personoplysninger, der finder sted uden for EU, og enkeltpersoner i EU — være udtryk for, at behandlingen foretages af en dataansvarlig eller

¹² Weltimmo, præmis 25, og dommen i Google Spain-sagen, præmis 53.

¹³ Artikel 29-gruppen: WP 179 update — Opdatering af udtalelse 8/2010 om gældende ret i lyset af Domstolens dom i Google Spain-sagen den 16. december 2015.

¹⁴ Domstolen, Google Spain, sag C-131/12

¹⁵ Artikel 29-gruppen: WP 179 update — Ajourføring af udtalelse 8/2010 om gældende ret på baggrund af Domstolens dom i Google Spain-sagen, den 16. december 2015.

databehandler uden for EU "i forbindelse med den EU-registreredes aktiviteter", og kan være tilstrækkeligt til at medføre, at EU-retten finder anvendelse på en sådan behandling¹⁶.

Databeskyttelsesrådet anbefaler, at organisationer uden for EU foretager en vurdering af deres databehandlingsaktiviteter, for det første ved at fastslå, om der behandles personoplysninger, og for det andet ved at fastlægge mulige sammenhænge mellem den aktivitet, som dataene behandles med henblik på, og aktiviteterne i nogen form for tilstedeværelse af organisationen i Unionen. Konstaters der en sådan sammenhæng, vil sammenhængens art være bestemmende for, om databeskyttelsesforordningen finder anvendelse på den pågældende databehandling, og skal bl.a. vurderes i forhold til de to ovennævnte elementer.

Eksempel 2: Et e-handelswebsted drives af en virksomhed med hjemsted i Kina. Virksomhedens aktiviteter til behandling af personoplysninger finder udelukkende sted i Kina. Den kinesiske virksomhed har oprettet et europæisk kontor i Berlin til at lede og gennemføre markedsundersøgelser og markedsføringskampagner på markederne i EU.

I dette tilfælde kan de aktiviteter, der udføres af det europæiske kontor i Berlin, anses for at være uløseligt forbundet med den behandling af personoplysninger, der foretages af det kinesiske e-handelswebsted, for så vidt som markedsundersøgelser og markedsføringskampagner over for markederne i EU navnlig tjener til at gøre den tjeneste, der tilbydes af e-handelswebstedet, profitabel. Den kinesiske virksomheds behandling af personoplysninger i forbindelse med EU-salg er således uløseligt forbundet med de aktiviteter, der udføres af det europæiske kontor i Berlin i forbindelse med markedsundersøgelser og markedsføringskampagner over for markederne i EU. Den kinesiske virksomheds behandling af personoplysninger i forbindelse med EU-salg kan derfor anses for at blive foretaget i forbindelse med det europæiske kontors aktiviteter som etableret i Unionen. Den kinesiske virksomheds databehandling vil derfor være underlagt bestemmelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 3, stk. 1.

Eksempel 3: Et kæde af hoteller og feriesteder i Sydafrika tilbyder pakkeløsninger på sit websted, der er tilgængeligt på engelsk, tysk, fransk og spansk. Virksomheden har ikke kontor, repræsentation eller en permanent struktur i EU.

I det foreliggende tilfælde hvor kæden af hoteller og feriesteder ikke har nogen repræsentation eller permanent struktur på Unionens område, fremgår det, at ingen enhed med tilknytning til denne dataansvarlige i Sydafrika kan betragtes som etableret i EU i databeskyttelsesordningens forstand. Den kinesiske virksomheds databehandling kan derfor ikke underlægges bestemmelserne i databeskyttelsesforordningen i henhold til dennes artikel 3, stk. 1.

Det skal imidlertid konkret undersøges, om den behandling, der foretages af denne dataansvarlige, som er etableret uden for EU, kan underlægges databeskyttelsesforordningen i henhold til artikel 3, stk. 2.

¹⁶ Dette kan potentielt være tilfældet for f.eks. enhver udenlandsk virksomhed med et salgskontor eller anden tilstedeværelse i EU, også selv om det pågældende kontor ikke deltager i den faktiske databehandling, navnlig hvis behandlingen finder sted som led i salgsaktiviteterne i EU, og kontorets aktiviteter er rettet mod indbyggerne i de medlemsstater, hvor kontoret er etableret. (WP179 update).

c) **Anvendelse af databeskyttelsesforordningen på en dataansvarligs eller databehandlers etablering i Unionen, uanset om behandlingen finder sted i Unionen eller ej**

I henhold til artikel 3, stk. 1, udløser behandling af personoplysninger i forbindelse med aktiviteter, der udføres af en i Unionen etableret dataansvarlig eller databehandler, at databeskyttelsesforordningen og de tilknyttede forpligtelser for den pågældende dataansvarlige eller databehandler finder anvendelse.

I artikel 3, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen hedder det, at forordningen finder anvendelse på behandling af personoplysninger, som foretages som led i aktiviteter, der udføres af en i Unionen etableret dataansvarlig eller en databehandler, "*uanset om behandlingen finder sted i Unionen eller ej.*" Det er en dataansvarligs eller databehandlers tilstedeværelse som etableret i EU, og det forhold, at der finder en databehandling sted i forbindelse med denne etableredes aktiviteter, der udløser anvendelsen af databeskyttelsesforordningen på dens behandlingsaktiviteter. Stedet for databehandlingen er derfor ikke relevant for at afgøre, om databehandlingen i forbindelse med en EU-virksomheds aktiviteter falder ind under anvendelsesområdet for databeskyttelsesforordningen eller ej.

Eksempel 4: En fransk virksomhed har udviklet en delebilsapplikation udelukkende henvendt til kunder i Marokko, Algeriet og Tunesien. Tjenesten er kun tilgængelig i disse tre lande, men den dataansvarlige i Frankrig foretager al behandling af personoplysninger.

Skønt indsamlingen af personoplysninger finder sted i lande uden for EU, udføres den efterfølgende behandling af personoplysninger i dette tilfælde i forbindelse med aktiviteter foretaget af en dataansvarlig etableret i Unionen. Skønt databehandlingen vedrører personoplysninger om registrerede, der ikke befinder sig i Unionen, finder bestemmelserne i databeskyttelsesforordningen anvendelse på den databehandling, der foretages af den franske virksomhed, jf. artikel 3, stk. 1.

Eksempel 5: En medicinalvirksomhed med hovedsæde i Stockholm har placeret al sin behandling af persondata i forbindelse med sine kliniske forsøgsdata i sin filial, der er baseret i Singapore.

I dette tilfælde finder databehandlingen sted i Singapore, men foretages i forbindelse med aktiviteterne hos medicinalvirksomheden i Stockholm, dvs. hos en dataansvarlig, der er etableret i Unionen. Bestemmelserne i databeskyttelsesforordningen finder derfor anvendelse på en sådan behandling, jf. artikel 3, stk. 1.

Ved fastlæggelsen af det territoriale anvendelsesområde for databeskyttelsesforordningen vil den geografiske placering i henhold til artikel 3, stk.1 være vigtig hvad angår etableringsstedet for:

- den dataansvarlige eller databehandleren selv (er denne etableret i eller uden for Unionen?)
- en eventuel forretningsmæssig tilstedeværelse af en dataansvarlig eller databehandler, der ikke er baseret i EU (har denne en etablering i Unionen?)

Den geografiske placering er imidlertid ikke vigtig i forbindelse med artikel 3, stk. 1 hvad angår stedet, hvor databehandlingen foretages, eller placeringen af de pågældende registrerede.

Teksten i artikel 3, stk. 1, begrænser ikke anvendelsen af databeskyttelsesforordningen til behandling af personoplysninger for personer, der befinder sig i Unionen. Databeskyttelsesrådet finder derfor, at enhver behandling af personoplysninger i forbindelse med aktiviteter udøvet af en dataansvarlig eller databehandler, der er etableret i Unionen, falder ind under anvendelsesområdet for databeskyttelsesforordningen, uanset placeringen og nationaliteten af den registrerede, hvis

personoplysninger behandles. Denne tilgang understøttes af betragtning 14 i databeskyttelsesforordningen, hvori det hedder, at "*den beskyttelse, som denne forordning yder i forbindelse med behandling af personoplysninger, bør finde anvendelse på fysiske personer uanset nationalitet eller bopæl.*"

d) Anvendelse af etableringskriteriet på den dataansvarlige og databehandleren

Hvad angår behandlingsaktiviteter, der falder ind under anvendelsesområdet for artikel 3, stk. 1, er Databeskyttelsesrådet af den opfattelse, at sådanne bestemmelser finder anvendelse på dataansvarlige og databehandlere, hvis behandlingsaktiviteter udføres i forbindelse med aktiviteterne af deres respektive etablering i EU. Databeskyttelsesrådet anerkender, at kravene til oprettelsen af relationen mellem en dataansvarlig og en databehandler¹⁷ ikke varierer efter den geografiske placering af den dataansvarliges eller databehandlerens etablering, men finder, at den behandling, der foretages af hver enhed, skal betragtes separat, når det gælder fastlæggelsen af de forskellige forpligtelser, der følger af anvendelsen af databeskyttelsesforordningen i henhold til artikel 3, stk. 1.

Databeskyttelsesforordningen fastsætter forskellige specifikke bestemmelser og forpligtelser for dataansvarlige og databehandlere, og hvis en dataansvarlig eller databehandler som sådan er omfattet af databeskyttelsesforordningen i henhold til artikel 3, stk. 1, finder de tilknyttede forpligtelser anvendelse på dem hver for sig. I denne forbindelse finder Databeskyttelsesrådet navnlig, at en databehandler i EU ikke bør anses for at være en dataansvarligs etablering i henhold til artikel 3, stk. 1 alene i kraft af sin status som databehandler på vegne af en dataansvarlig.

Eksistensen af en relation mellem en dataansvarlig og en databehandler udløser ikke nødvendigvis anvendelse af databeskyttelsesforordningen for dem begge, hvis en af disse to enheder ikke er etableret i Unionen.

En organisation, der behandler personoplysninger på vegne af og efter anvisninger fra en anden organisation (kundevirksomheden), handler som databehandler for kundevirksomheden (den dataansvarlige). Hvis en databehandler er etableret i Unionen, skal han overholde de forpligtelser, der er pålagt databehandlere ved databeskyttelsesforordningen. Hvis også den dataansvarlige, der instruerer databehandleren, er etableret i Unionen, skal denne dataansvarlige overholde dataansvarliges pligter i henhold til databeskyttelsesforordningen. Databehandling, som — hvis den udføres af en dataansvarlig — falder ind under databeskyttelsesforordningen i henhold til artikel 3 stk. 1), falder ikke uden for forordningens anvendelsesområde, blot fordi den dataansvarlige instruerer en databehandler, der ikke er etableret i Unionen, om at foretage denne databehandling på sine vegne.

i) Databehandling ved en dataansvarlig, der er etableret i EU, og som instruerer en databehandler, der ikke er etableret i EU

Hvis en dataansvarlig, der er underlagt databeskyttelsesforordningen, vælger at anvende en databehandler med hjemsted uden for Unionen til en given behandlingsaktivitet, skal den dataansvarlige alligevel kontraktligt eller ved andet retligt dokument sikre, at databehandleren behandler oplysningerne i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningen. I henhold til artikel 28, stk. 3, skal en databehandlers behandling være reguleret af en kontrakt eller et andet retligt

¹⁷ I overensstemmelse med artikel 28 minder Databeskyttelsesrådet om, at behandlingsaktiviteter, der foretages af en databehandler på vegne af en dataansvarlig, skal være underlagt en kontrakt eller et andet retligt dokument, der er underlagt EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret og er bindende for databehandleren i forhold til den dataansvarlige, og at dataansvarlige kun må anvende databehandlere, der giver tilstrækkelige garantier om at gennemføre tilstrækkelige foranstaltninger på en sådan måde, at databehandlingen opfylder kravet i databeskyttelsesforordningen og sikrer beskyttelse af de registreredes rettigheder.

dokument. Den dataansvarlige skal derfor indgå en kontrakt med databehandleren om alle de krav, der er fastsat i artikel 28, stk. 3. Det er desuden sandsynligt, at den dataansvarlige for at sikre, at han har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 28, stk. 1 — kun at anvende en databehandler, der giver tilstrækkelige garantier om at gennemføre foranstaltninger på en sådan måde, at databehandlingen opfylder kravene i forordningen, og at beskytte de registreredes rettigheder — er nødt til at overveje kontraktligt at pålægge databeskyttelsesforordningens forpligtelser på databehandlere, der er omfattet af forordningen. Det vil sige, at den dataansvarlige skal sikre, at den databehandler, der ikke er omfattet af databeskyttelsesforordningen, opfylder forpligtelser, der er fastlagt ved kontrakt eller andet retligt dokument i henhold til EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret, jf. artikel 28, stk. 3.

Databehandleren, der er etableret uden for Unionen, vil derfor indirekte blive omfattet af visse forpligtelser, der pålægges af dataansvarlige, som er omfattet af databeskyttelsesforordningen, gennem kontraktmæssige ordninger i henhold til artikel 28. Desuden kan bestemmelserne i kapitel V i databeskyttelsesforordningen finde anvendelse.

Eksempel 6: Et finsk forskningsinstitut driver forskning om det samiske folk. Institutet iværksætter et projekt udelukkende vedrørende det samiske folk i Rusland. Til dette projekt anvender instituttet en databehandler, der er baseret i Canada.

Den finske dataansvarlige har pligt til kun at anvende databehandlere, der giver tilstrækkelige garantier om at gennemføre passende foranstaltninger til, at behandlingen opfylder kravet i databeskyttelsesforordningen og sikrer beskyttelsen af registreredes rettigheder. Den finske dataansvarlige skal indgå en databehandlingsaftale med den canadiske databehandler, og databehandlerens forpligtelser skal fastlægges i dette retlige dokument.

ii) *Databehandling i forbindelse med aktiviteter, der udføres af en databehandlers virksomhed i EU*

For den dataansvarliges virksomhed i EU giver retspraksis os klar indsigt i virkningen af databehandlingen i forbindelse med hans aktiviteter, men for en databehandlers etablering i EU er virkningen af databehandlingen i forbindelse med hans aktiviteter mindre klar.

Databeskyttelsesrådet fremhæver, at det er vigtigt at tage stilling til den dataansvarliges og databehandlerens virksomhed hver for sig, når det skal afgøres, om hver part selv er "etableret i Unionen".

Det første spørgsmål er, om den dataansvarlige selv har en etablering i Unionen og behandler data i forbindelse med denne etablerings aktiviteter. Forudsat at den dataansvarlige ikke anses for at behandle data i forbindelse med sin egen etablering i Unionen, vil denne dataansvarlige ikke være omfattet af den dataansvarliges pligter i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 3, stk. 1 (men kan stadig være omfattet af artikel 3, stk. 2). Medmindre andre faktorer gør sig gældende, vil databehandlerens etablering i EU ikke blive betragtet som en etablering i forhold til den dataansvarlige.

Der opstår da det særskilte spørgsmål, om databehandleren behandler data i forbindelse med sin etablering i Unionen. I så fald er databehandleren omfattet af databehandlerens pligter i henhold til artikel 3, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen. Dette betyder dog ikke, at den dataansvarlige uden for EU bliver underlagt den dataansvarliges pligter i henhold til databeskyttelsesforordningen. Det vil sige, at en dataansvarlig "uden for EU" (som beskrevet ovenfor), ikke bliver omfattet af databeskyttelsesforordningen blot ved at vælge at bruge en databehandler i Unionen.

Ved at instruere en databehandler i Unionen foretager en dataansvarlig, der ikke er omfattet af databeskyttelsesforordningen, ikke databehandling "i forbindelse med databehandlerens aktiviteter i Unionen". Behandlingen foretages i forbindelse med den dataansvarliges egne aktiviteter; databehandleren leverer kun en databehandlingstjeneste¹⁸, der ikke er "uløseligt forbundet" med den dataansvarliges aktiviteter. Som anført mener Databeskyttelsesrådet, at for en databehandler, der er etableret i Unionen og foretager behandling på vegne af en dataansvarlig, der er etableret uden for Unionen og ikke er omfattet af databeskyttelsesforordningen i henhold til artikel 3, stk. 2, vil den dataansvarliges behandlingsaktiviteter ikke blive anset for at falde ind under databeskyttelsesforordningen, blot fordi de finder sted på vegne af en databehandler, der er etableret i Unionen. Selv om den dataansvarlige ikke er etableret i Unionen og ikke er omfattet af bestemmelserne i databeskyttelsesforordningen i henhold til artikel 3, stk. 2, vil databehandleren, da han er etableret i Unionen, være underlagt de pågældende bestemmelser i databeskyttelsesforordningen i henhold til artikel 3, stk. 1.

Eksempel 7: En mexicansk detailvirksomhed indgår en kontrakt med en databehandler, der er etableret i Spanien, om behandling af personoplysninger vedrørende den mexicanske virksomheds kunder. Den mexicanske virksomhed tilbyder udelukkende sine tjenesteydelser til det mexicanske marked og retter dem udelukkende mod dette marked, og dens databehandling vedrører udelukkende registrerede, der befinder sig uden for Unionen.

I dette tilfælde sigter det mexicanske selskab ikke mod personer på Unionens område gennem udbud af varer eller tjenesteydelser, eller overvåger personers adfærd på Unionens område. Databehandlingen foretaget af den dataansvarlige, der er etableret uden for Unionen, er derfor ikke omfattet af databeskyttelsesforordningen i henhold til artikel 3, stk. 2.

Bestemmelserne i databeskyttelsesforordningen finder ikke anvendelse på den dataansvarlige i henhold til artikel 3, stk. 1, da den ikke behandler personoplysninger i forbindelse med aktiviteter foretaget af en etableret i Unionen. Databehandleren er etableret i Spanien, og hans databehandling falder derfor ind under anvendelsesområdet for databeskyttelsesforordningen i medfør af artikel 3, stk. 1. Databehandleren skal overholde de forpligtelser, som forordningen pålægger en databehandler, ved enhver databehandling, der foretages i forbindelse med hans aktiviteter.

Hvad angår en databehandler, der er etableret i Unionen og foretager databehandling på vegne af en dataansvarlig, som ikke er etableret i Unionen, med henblik på databehandlingsaktiviteten, og denne databehandling ikke falder ind under det territoriale anvendelsesområde af databeskyttelsesforordningen i henhold til artikel 3, stk. 2, vil databehandleren være underlagt følgende relevante bestemmelser i databeskyttelsesforordningen, som finder direkte anvendelse på databehandlere:

- Databehandlers pligter i henhold til artikel 28, stk. 2, stk. 3, stk. 4, stk. 5 og stk. 6 til at indgå en databehandlingsaftale, bortset fra de pligter, der vedrører bistand til den dataansvarlige til at overholde sine (den dataansvarliges) egne pligter i henhold til databeskyttelsesforordningen.
- Databehandleren og enhver, der handler under den dataansvarliges eller databehandlerens myndighed, og som har adgang til personoplysninger, må ikke behandle disse oplysninger uden instruks fra den dataansvarlige, medmindre der er krav herom i EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret, jf. artikel 29 og artikel 32, stk. 4.

¹⁸ Tilbud om en databehandlingstjeneste kan i denne forbindelse ikke betragtes som et tilbud om en tjenesteydelse til registrerede i Unionen.

- Hvis det er relevant, skal databehandleren føre fortegnelser over alle kategorier af behandlingsaktiviteter, der foretages på vegne af en dataansvarlig, i henhold til artikel 30, stk. 2.
- Hvis det er relevant, samarbejder databehandleren efter anmodning med tilsynsmyndigheden i forbindelse med udførelsen af sine opgaver i henhold til artikel 31.
- Databehandleren skal gennemføre passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at sikre et sikkerhedsniveau, der passer til risikoen, jf. artikel 32.
- Databehandleren underretter uden unødigt forsinkelse den dataansvarlige efter at være blevet opmærksom på, at der er sket brud på persondatasikkerheden, jf. artikel 33.
- Den dataansvarlige og databehandleren udpeger en databeskyttelsesrådgiver i henhold til artikel 37 og 38.
- Bestemmelserne om overførsler af personoplysninger til tredjelande eller internationale organisationer i henhold til kapitel V.

Eftersom en sådan databehandling vil blive gennemført i forbindelse med aktiviteter, der udføres af en databehandlers virksomhed i Unionen, minder Databeskyttelsesrådet desuden om, at databehandleren skal sikre, at behandlingen forbliver lovlig vedrørende andre forpligtelser, der følger af EU-retten eller national ret. I artikel 28, stk. 3, præciseres det desuden, at *"databehandleren underretter omgående den dataansvarlige, hvis en instruks efter vedkommendes mening er i strid med denne forordning eller databeskyttelsesbestemmelser i anden EU-ret eller medlemsstaternes nationale ret."*

I overensstemmelse med de holdninger, der i forvejen er indtaget af artikel 29-Gruppen, er Databeskyttelsesrådet af den opfattelse, at Unionens territorium ikke kan anvendes som "sikkert område for data", f.eks. når en behandlingsaktivitet medfører uacceptable etiske problemer¹⁹, og at en databehandler, der er etableret i Unionen, uanset hvor den dataansvarlige er placeret skal overholde visse retlige forpligtelser, der går videre end anvendelsen af EU's databeskyttelseslovgivning — navnlig europæiske og nationale regler vedrørende den offentlige orden. Dette tager også hensyn til, at bestemmelser, der følger af databeskyttelsesforordningen og tilknyttet national lovgivning, ved at gennemføre EU-retten er omfattet af EU's charter om grundlæggende rettigheder²⁰. Derved lægges der imidlertid ikke yderligere forpligtelser på dataansvarlige uden for Unionen vedrørende behandling, der ikke falder ind under det territoriale anvendelsesområde for databeskyttelsesforordningen.

2 ANVENDELSE AF KRITERIET OM MÅLRETNING — ARTIKEL 3, STK. 2

Manglende etablering i Unionen betyder ikke nødvendigvis, at databehandlingsaktiviteter, der udføres af en dataansvarlig eller databehandler, som er etableret i et tredjeland, er undtaget fra databeskyttelsesforordningens anvendelsesområde, da artikel 3, stk. 2, fastlægger, under hvilke omstændigheder databeskyttelsesforordningen finder anvendelse på en dataansvarlig eller databehandler, der ikke er etableret i Unionen, afhængigt af hans behandlingsaktiviteter.

I denne sammenhæng fastslår Databeskyttelsesrådet, at en dataansvarlig eller en databehandler uden etablering i Unionen ikke kan benytte den one-stop-shop mekanisme, der er fastlagt i artikel 56 i databeskyttelsesforordningen. Databeskyttelsesforordningens mekanisme for samarbejde og

¹⁹ G 29 WP169 — Udtalelse 1/2010 om begreberne "dataansvarlig" og "databehandler", vedtaget den 16. februar 2010 og under revision af Databeskyttelsesrådet.

²⁰ EU's charter om grundlæggende rettigheder (2012/C 326/02).

sammenhæng gælder kun for dataansvarlige og databehandlere, der er etableret i Den Europæiske Union²¹.

Skønt nærværende retningslinjer tilsigter at præcisere databeskyttelsesforordningens territoriale anvendelsesområde, understreger Databeskyttelsesrådet, at dataansvarlige og databehandlere desuden skal tage hensyn til andre retsakter, der finder anvendelse, såsom EU's eller medlemsstaternes sektorspecifikke lovgivning og national lovgivning. Flere bestemmelser i databeskyttelsesforordningen giver faktisk medlemsstaterne mulighed for at indføre yderligere betingelser og fastlægge en specifik ramme for databeskyttelse på nationalt plan på visse områder eller i specifikke databehandlingssituationer. Dataansvarlige og databehandlere skal derfor sikre, at de er bekendt med og overholder disse yderligere betingelser og rammer, som kan variere fra den ene medlemsstat til den anden. Sådanne forskelle i de databeskyttelsesbestemmelser, der finder anvendelse i medlemsstaterne, er særligt fremtrædende vedrørende bestemmelserne i artikel 8 (som fastlægger, at aldersgrænsen for et barns samtykke i forbindelse med informationssamfundstjenester kan være mellem 13 og 16), i artikel 9 (vedrørende behandling af særlige kategorier af personoplysninger), og i artikel 23 (begrænsninger), eller vedrørende bestemmelserne i kapitel IX i databeskyttelsesforordningen (ytrings- og informationsfriheden, aktindsigt i officielle dokumenter, nationalt identifikationsnummer, behandling i forbindelse med ansættelsesforhold, til arkiveringsformål i almenhedens interesse, til videnskabelige eller historiske forskningsformål eller statistiske formål, tavshedspligt, kirker og religiøse sammenslutninger).

Artikel 3, stk. 2, i databeskyttelsesforordningen fastslår, at *"denne forordning finder anvendelse på behandling af personoplysninger om registrerede, der er i Unionen, og som foretages af en dataansvarlig eller databehandler, der ikke er etableret i Unionen, hvis behandlingsaktiviteterne vedrører: a) udbud af varer eller tjenester til sådanne registrerede i Unionen, uanset om betaling fra den registrerede er påkrævet, eller b) overvågning af sådanne registreredes adfærd, for så vidt deres adfærd finder sted i Unionen."*

Anvendelsen af "kriteriet om målretning" på registrerede, der befinder sig i Unionen, i henhold til artikel 3, stk. 2, kan udløses af behandlingsaktiviteter, der foretages af en dataansvarlig eller databehandler, som ikke er etableret i Unionen, og som vedrører to særskilte alternative typer af aktiviteter, forudsat at disse behandlingsaktiviteter vedrører registrerede i Unionen. Ud over kun at finde anvendelse på databehandling foretaget af en dataansvarlig eller en databehandler, der ikke er etableret i Unionen, fokuserer kriteriet om målretning hovedsagelig på, hvad "behandlingsaktiviteterne" "vedrører", hvilket skal overvejes fra sag til sag.

Databeskyttelsesrådet understreger, at en dataansvarlig eller databehandler kan være omfattet af databeskyttelsesforordningen i forbindelse med nogle af sine behandlingsaktiviteter, men ikke omfattet af databeskyttelsesforordningen i forbindelse med andre behandlingsaktiviteter. Det afgørende element i den territoriale anvendelse af databeskyttelsesforordningen er i henhold til artikel 3, stk. 2, arten af de pågældende behandlingsaktiviteter.

Ved vurdering af betingelserne for anvendelsen af kriteriet om målretning anbefaler Databeskyttelsesrådet derfor en dobbelt tilgang, hvor det for det første fastslås, at behandlingen vedrører personoplysninger om registrerede, der befinder sig i Unionen, og for det andet, hvorvidt behandlingen vedrører udbud af varer eller tjenesteydelser eller overvågning af registreredes adfærd i Unionen.

²¹G29 WP244 rev.1, 13. december 2016, Guidelines for identifying a controller or processor's lead supervisory authority — godkendt af Databeskyttelsesrådet.

a) Registrerede i Unionen

Artikel 3, stk. 2, nævner "*personoplysninger om registrerede, der er i Unionen*". Anvendelsen af kriteriet om målretning er derfor ikke begrænset af statsborgerskab, bopæl eller anden form for juridisk status af den registrerede, for hvem der behandles personoplysninger. Denne tilgang understøttes af betragtning 14, hvori det hedder, at "*den beskyttelse, som denne forordning yder i forbindelse med behandling af personoplysninger, bør finde anvendelse på fysiske personer uanset nationalitet eller bopæl*".

Denne bestemmelse i databeskyttelsesforordningen afspejler EU's primære ret, som for beskyttelse af personoplysninger ligeledes fastlægger et bredt anvendelsesområde, der ikke er begrænset til EU-borgere, idet artikel 8 i chartret om grundlæggende rettigheder fastslår, at retten til beskyttelse af personoplysninger ikke er begrænset, men er for "enhver"²².

Den registreredes tilstedeværelse på Unionens område er en afgørende faktor for anvendelsen af kriteriet om målretning i henhold til artikel 3, stk. 2, men Databeskyttelsesrådet er af den opfattelse, at nationaliteten eller den juridiske status af den registrerede, som befinder sig i Unionen, ikke kan begrænse eller indskrænke forordningens territoriale anvendelsesområde.

Kravet om, at den registrerede skal befinde sig i Unionen, skal anlægges på det tidspunkt, hvor den pågældende udløsende aktivitet finder sted, dvs. på det tidspunkt, hvor varerne eller tjenesteydelserne udbydes, eller på det tidspunkt, hvor adfærden overvåges, uanset varigheden af tilbuddet eller af den foretagne overvågning.

Databeskyttelsesrådet finder imidlertid, at bestemmelsen vedrørende behandlingsaktiviteter i forbindelse med udbud af tjenester er rettet mod aktiviteter, som forsætligt snarere end utilsigtet eller tilfældigt er målrettet mod enkeltpersoner i EU. Hvis behandlingen vedrører en tjeneste, der kun tilbydes enkeltpersoner uden for EU, men ikke trækkes tilbage, når disse personer kommer ind i EU, vil den tilknyttede databehandling derfor ikke være omfattet af databeskyttelsesforordningen. I så fald er behandlingen ikke knyttet til den forsætlige målretning mod enkeltpersoner i EU, men mod enkeltpersoner uden for EU, hvilket vil fortsætte, hvad enten de forbliver uden for EU eller kommer til Unionen.

Eksempel 8: En australsk virksomhed tilbyder en mobilnyheds- og videoindholdstjeneste baseret på brugernes præferencer og interesser. Brugere kan modtage daglige eller ugentlige opdateringer. Tjenesten tilbydes udelukkende til brugere i Australien, som skal have et australsk telefonnummer ved tegning.

En australsk abonnent på tjenesten rejser til Tyskland på ferie og fortsætter med at bruge tjenesten.

Skønt den australske abonnent benytter tjenesten i EU, er den ikke "målrettet mod" enkeltpersoner i Unionen, men kun mod enkeltpersoner i Australien, og den australske virksomheds behandling af personoplysninger er derfor ikke omfattet af anvendelsesområdet for databeskyttelsesforordningen.

²² Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 8, stk. 1, "Enhver har ret til beskyttelse af personoplysninger, der vedrører den pågældende".

Eksempel 9: En opstartsvirksomhed, der er etableret i USA og er uden forretningsmæssig tilstedeværelse eller etablering i EU, leverer en bykortapplikation for turister. Applikationen behandler personoplysninger vedrørende placeringen af de kunder, der bruger appen (de registrerede), når de begynder at bruge applikationen i den by, de besøger, med henblik på at tilbyde målrettet reklame for steder at besøge, restauranter, barer og hoteller. Applikationen er tilgængelig for turister, mens de besøger New York, San Francisco, Toronto, Paris og Rom.

Den amerikanske opstartsvirksomhed tager specifikt sigte mod enkeltpersoner i Unionen (i Paris og Rom) ved at tilbyde sine tjenester til dem, når de befinder sig i Unionen. Behandlingen af personoplysninger om registrerede, der er i EU, i forbindelse med udbud af den pågældende tjenesteydelse falder ind under anvendelsesområdet for databeskyttelsesforordningen i henhold til artikel 3, stk. 2, litra a). Ved at behandle den registreredes lokaliseringsdata med henblik på at udbyde målrettet reklame afhængigt af vedkommendes placering vedrører behandlingsaktiviteterne desuden overvågning af enkeltpersoners adfærd i Unionen. Den amerikanske opstartsvirksomheds databehandling falder derfor også ind under databeskyttelsesforordningen i henhold til artikel 3, stk. 2, litra b).

Databeskyttelsesrådet ønsker desuden at understrege, at behandling af personoplysninger om en person i Unionen ikke er tilstrækkeligt til at udløse anvendelsen af databeskyttelsesforordningen på behandlingsaktiviteter, der udøves af en dataansvarlig eller databehandler, som ikke er etableret i Unionen. Der skal desuden altid være et element af "målretning" mod enkeltpersoner i EU, enten som et tilbud af varer eller tjenesteydelser til dem eller som overvågning af deres adfærd (som nærmere præciseret nedenfor).

Eksempel 10: En amerikansk statsborger rejser gennem Europa i sin ferie. Mens han i Europa, downloader og bruger han en nyhedsapp, som udbydes af en amerikansk virksomhed. Appen er udelukkende rettet mod det amerikanske marked, hvilket fremgår af vilkårene for anvendelsen af appen og angivelsen af US-dollar som den eneste valuta, der kan anvendes til betaling. Den amerikanske virksomheds indsamling af de amerikanske turisternes personoplysninger via appen er ikke underlagt databeskyttelsesforordningen.

Det bør desuden bemærkes, at behandling af personoplysninger om EU-borgere eller personer med bopæl i EU, der finder sted i et tredjeland, ikke udløser anvendelsen af databeskyttelsesforordningen, når blot behandlingen ikke vedrører et specifikt tilbud rettet mod enkeltpersoner i EU, eller overvågning af deres adfærd i Unionen.

Eksempel 11: En bank i Taiwan har kunder, der er bosiddende i Taiwan, men har tysk statsborgerskab. Banken er kun aktiv i Taiwan; dens aktiviteter er ikke rettet mod EU-markedet. Bankens behandling af sine tyske kunders personoplysninger er ikke underlagt databeskyttelsesforordningen.

Eksempel 12: Den canadiske indvandringsmyndighed behandler personoplysninger om EU-borgere, når de rejser ind på canadisk område, med henblik på at behandle deres visumansøgning. Denne behandling er ikke omfattet af databeskyttelsesforordningen.

b) Udbud af varer eller tjenester til registrerede i Unionen, uanset om betaling fra den registrerede er påkrævet

Den første aktivitet, der udløser anvendelsen af artikel 3, stk. 2, er "udbud af varer eller tjenester", et begreb, der er blevet yderligere behandlet i EU-retten og EU's retspraksis, hvilket der skal tages hensyn til ved anvendelse af kriteriet om målretning. Udbuddet af tjenester omfatter også udbud af

informationssamfundstjenester som defineret i artikel 1, stk. 1, litra b), i direktiv (EU) 2015/1535²³ som "enhver tjeneste i informationssamfundet, dvs. enhver tjeneste, der normalt ydes mod betaling, og som teleformidles ad elektronisk vej på individuel anmodning fra en tjenestemodtager".

I artikel 3, stk. 2, litra a), præciseres det, at kriteriet om målretning ved udbud af varer eller tjenester gælder, uanset om der kræves betaling fra den registrerede. Hvorvidt den aktivitet, der udøves af en dataansvarlig eller databehandler, som ikke er etableret i Unionen, skal anses for et tilbud om en vare eller en tjeneste, afhænger derfor ikke af, om der betales for de leverede varer eller tjenester²⁴.

Eksempel 13: En amerikansk virksomhed, der ikke er etableret i EU, behandler personoplysninger om sine medarbejdere, der var på midlertidig forretningsrejse til Frankrig, Belgien og Nederlandene, med henblik på menneskelige ressourcer, navnlig at godtgøre deres opholdsudgifter og betale deres diæt, som afhænger af det land, de befinder sig i.

I denne situation er behandlingsaktiviteten specifikt knyttet til personer på Unionens område (dvs. arbejdstagere, der midlertidigt er i Frankrig, Belgien og Nederlandene), men vedrører ikke et tilbud om en tjenesteydelse til disse personer, men er et snarere led i den databehandling, der er nødvendig for, at arbejdsgiveren kan opfylde sine forpligtelser af kontraktlig art og vedrørende menneskelige ressourcer i forbindelse med den pågældendes beskæftigelse. Behandlingsaktiviteten vedrører ikke et udbud af tjenester og er derfor ikke omfattet af databeskyttelsesforordningen i henhold til artikel 3, stk. 2, litra a).

Endnu et vigtigt element, der skal vurderes ved fastlæggelse af, om kriteriet om målretning i artikel 3, stk. 2, litra a) kan opfyldes, er, om udbuddet af varer eller tjenester er rettet mod en person i Unionen, eller med andre ord om den dataansvarliges adfærd, som fastlægger midlerne til og formålet med databehandlingen, viser, at denne påtænker at udbyde varer eller tjenester til en registreret, der er placeret i Unionen. I betragtning 23 præciserer databeskyttelsesforordningen da også, at "*med henblik på at afgøre, om en sådan dataansvarlig eller databehandler udbyder varer eller tjenesteydelser til registrerede, der befinder sig i Unionen, bør det undersøges, om det er åbenbart, at den dataansvarlige eller databehandleren påtænker at udbyde tjenesteydelser til registrerede i en eller flere EU-medlemsstater.*"

Betragtningen præciserer desuden, at "*om det forhold, at der er adgang til den dataansvarliges, databehandlerens eller en mellemands websted i Unionen, til en e-mailadresse eller til andre kontaktoplysninger, eller at der anvendes et sprog, der almindeligvis anvendes i det tredjeland, hvor den dataansvarlige er etableret, i sig selv er utilstrækkeligt til at fastslå en sådan hensigt, kan faktorer såsom anvendelse af et sprog eller en valuta, der almindeligvis anvendes i en eller flere medlemsstater, med mulighed for at bestille varer og tjenesteydelser på det pågældende sprog eller omtale af kunder eller brugere, der befinder sig i Unionen, gøre det åbenbart, at den dataansvarlige påtænker at udbyde varer eller tjenesteydelser til registrerede i Unionen.*"

De elementer, der er anført i betragtning 23, gentager og er i overensstemmelse med Domstolens retspraksis på grundlag af Rådets forordning (EU) nr. 44/2001²⁵, på domstolskompetence og på anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, særlig artikel 15,

²³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester.

²⁴ Se navnlig Domstolens dom af 26. april 1988, Bond van Adverteerders m.fl. mod Den nederlandske stat, præmis 16, og Domstolens dom i sag C-109/92, Wirth [1993] Racc. I-6447, præmis. 15.

²⁵ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område.

stk. 1, litra c heri). I sagen *Pammer mod Reederei Karl Schlüter GmbH, & Co og Hotel Alpenhof mod Heller* (forenede sager C-585/08 og C-144/09) blev Domstolen anmodet om at præcisere, hvad det betyder at "rette sådan virksomhed mod" i den forstand, udtrykket anvendes i artikel 15, stk. 1, litra c), i forordning nr. 44/2001 (*Bruxelles I*). EU-Domstolen fastslog i sin kendelse, at for at det kan afgøres, om en erhvervsdrivende kan anses for at "rette" sin virksomhed mod forbrugerens bopælsmedlemsstat i den i Bruxelles I-forordningens artikel 15, stk. 1, litra c) anvendte forstand, skal den erhvervsdrivende have vist sin hensigt om at etablere kommercielle relationer med sådanne forbrugere. I denne forbindelse tog Domstolen vidnesbyrd i betragtning, der påviste, at den erhvervsdrivende havde til hensigt at gøre forretninger med forbrugere med bopæl i en medlemsstat.

Mens begrebet "rette sin aktivitet mod" adskiller sig fra "udbyde varer eller tjenester", finder Databeskyttelsesrådet, at retspraksis i *Pammer mod Reederei Karl Schlüter GmbH & Co og Hotel Alpenhof mod Heller* (forenede sager C-585/08 og C-144/09)²⁶ kan være til hjælp ved afgørelse af, om der udbydes varer eller tjenester til en registreret i Unionen. Ved hensyntagen til sagens konkrete omstændigheder kan bl.a. følgende faktorer tages i betragtning, eventuelt i kombination med hinanden:

- EU eller mindst én medlemsstat med navns nævnelse udpeges med henvisning til den udbudte vare eller tjenesteydelse.
- Den dataansvarlige eller databehandleren betaler en søgemaskineoperatør for en søge- og annonceringsydelse på internettet til at fremme forbrugernes adgang til sin hjemmeside i Unionen, eller den dataansvarlige eller databehandleren har iværksat markedsførings- og reklamekampagner rettet mod en målgruppe i et EU-land.
- Den pågældende aktivitets internationale karakter, såsom visse turistaktiviteter.
- Angivelse af adresser eller telefonnumre, som tilgås fra et EU-land.
- Anvendelse af et andet topdomænenavn end det, der anvendes i det tredjeland, hvor den dataansvarlige eller databehandleren er etableret, f.eks. ".de", eller neutrale topdomænenavne som ".eu".
- En rutevejledning fra en eller flere andre EU-medlemsstater til det sted, hvor tjenesteydelsen leveres.
- Angivelse af en international kundekreds bestående af kunder, der er hjemmehørende i forskellige EU-medlemsstater, navnlig gennem fremlæggelse af skriftlige redegørelser fra sådanne kunder.
- Anvendelse af et andet sprog eller en anden valuta end den, der normalt anvendes i den erhvervsdrivendes hjemland, navnlig en eller flere EU-medlemsstaters sprog eller valuta.
- Den dataansvarlige tilbyder levering af varer i EU-medlemsstaterne.

Som nævnt kan flere af ovennævnte elementer ikke i sig selv give en klar indikation af, at den dataansvarlige påtænker at udbyde varer eller tjenesteydelser til registrerede i Unionen, men de bør alle tages i betragtning ved enhver konkret analyse til bestemmelse af, om faktorerne vedrørende den dataansvarliges kommercielle aktiviteter tilsammen kan anses for et udbud af varer eller tjenesteydelser, der er rettet mod registrerede i Unionen.

Det er imidlertid vigtigt at minde om, at betragtning 23 bekræfter, at den blotte tilgængelighed af den dataansvarliges, databehandlerens eller en formidlers websted i Unionen, angivelse på webstedet af dens e-mailadresse, geografiske adresse eller telefonnummer uden international kode ikke i sig selv

²⁶ Så meget desto mere relevant er det, at der i henhold til artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) i mangel af lovvalg tages hensyn til kriteriet om at "rette sin virksomhed" mod forbrugerens sædvanlige opholdsland til at udpege lovgivningen i forbrugerens sædvanlige opholdsland som den lovgivning, der finder anvendelse på aftalen.

udgør tilstrækkelig dokumentation til at påvise, at den dataansvarlige eller databehandleren påtænker at tilbyde varer eller tjenesteydelser til en registreret i Unionen. I denne forbindelse minder Databeskyttelsesrådet om, at når varer eller tjenester utilsigtet eller tilfældigt leveres til en person på Unionens område, falder den tilknyttede behandling af personoplysninger ikke ind under databeskyttelsesforordningen.

Eksempel 14: Et websted, der er baseret og forvaltet i Tyrkiet, tilbyder tjenester til oprettelse, redigering, trykning og forsendelse af personlige familiefotoalbum. Webstedet er tilgængeligt på engelsk, fransk, nederlandsk og tysk, og betalingerne kan foretages i euro. Det fremgår af webstedet, at fotoalbum kun leveres med almindelig post i Frankrig, Benelux-landene og Tyskland.

I dette tilfælde er det klart, at oprettelse, redigering og trykning af personaliserede fotoalbum udgør en tjenesteydelse i EU-retlig forstand. Det forhold, at webstedet er tilgængeligt på fire EU-sprog, og at fotoalbum leveres med post i seks EU-medlemsstater, viser, at det tyrkiske websted påtænker at tilbyde sine tjenesteydelser til enkeltpersoner i Unionen.

Som følge heraf er det klart, at den databehandling, der foretages af det tyrkiske websted som dataansvarlig, vedrører udbud af en tjenesteydelse til registrerede i Unionen og derfor er omfattet af databeskyttelsesforordningens forpligtelser og bestemmelser i henhold til artikel 3, stk. 2, litra a).

I henhold til artikel 27 skal den dataansvarlige udpege en repræsentant i Unionen.

Eksempel 15: En privat virksomhed med base i Monaco behandler personoplysninger om sine ansatte med henblik på lønuddbetaling. En stor del af virksomhedens ansatte er bosiddende i Frankrig og Italien. I dette tilfælde vedrører virksomhedens databehandling de registrerede i Frankrig og Italien, men finder ikke sted i forbindelse med et udbud af varer eller tjenesteydelser. Forvaltning af menneskelige ressourcer, herunder lønuddbetaling fra en virksomhed i et tredjeland, kan ikke betragtes som et udbud af tjenesteydelser i den i artikel 3, stk. (2), litra a) anvendte forstand. Den pågældende behandling vedrører ikke udbud af varer eller tjenesteydelser til registrerede i Unionen (eller overvågning af adfærd) og er derfor ikke omfattet af bestemmelserne i databeskyttelsesforordningen i henhold til artikel 3.

Denne vurdering berører ikke det pågældende tredjelands gældende lovgivning.

Eksempel 16: Et schweizisk universitet i Zürich iværksætter sin udvælgelsesproces for kandidatuddannede ved at give adgang til en onlineplatform, hvor kandidaterne kan uploade deres CV og følgebrev samt kontaktoplysninger. Udvælgelsesprocessen er åben for alle studerende, der har et tilstrækkeligt niveau af tysk og engelsk og en bachelorgrad. Universitetet reklamerer ikke specifikt over for studerende på EU's universiteter og tager kun betaling i schweizisk valuta.

Da der i ansøgnings- og udvælgelsesprocessen for denne kandidatuddannelse ikke skelnes mellem eller angives specifikationer for studerende fra Unionen, kan det ikke fastslås, at det schweiziske universitet påtænker at henvende sig til studerende fra bestemte EU-medlemsstater. Tilstrækkeligt niveau af tysk og engelsk er et generelt krav, der gælder for alle ansøgere, uanset om de er bosiddende i Schweiz eller i Unionen eller er studerende fra et tredjeland. Uden andre faktorer, der indikerer specifik målretning mod studerende i EU's medlemsstater, kan det derfor ikke fastslås, at den pågældende databehandling vedrører tilbud om uddannelse til registrerede i Unionen, og sådan databehandling vil derfor ikke være underlagt bestemmelserne i databeskyttelsesforordningen.

Det schweiziske universitet tilbyder også sommerkurser i internationale relationer og reklamerer specifikt for dette tilbud på universiteter i Tyskland og Østrig med henblik på at maksimere tilgangen til kurserne. I dette tilfælde påtænker det schweiziske universitet klart at tilbyde sådanne tjenester til registrerede, der befinder sig i Unionen, og databeskyttelsesforordningen vil finde anvendelse på de tilknyttede databehandlingsaktiviteter.

c) Overvågning af registreredes adfærd

Den anden type aktivitet, der udløser anvendelsen af artikel 3, stk. 2, er overvågning af registreredes adfærd så vidt som deres adfærd finder sted i Unionen.

I betragtning 24 præciseres det, at *"behandling af personoplysninger om registrerede, der befinder sig i Unionen, foretaget af en dataansvarlig eller en databehandler, der ikke er etableret i Unionen, bør også være omfattet af denne forordning, når den vedrører overvågning af sådanne registreredes adfærd, så længe denne adfærd foregår inden for Unionen."*

For at artikel 3, stk. 2, litra b) kan udløse anvendelse af databeskyttelsesforordningen, skal den overvågede adfærd først og fremmest vedrøre en registreret i Unionen, og som et kumulativt kriterium skal den overvågede adfærd finde sted på Unionens område.

Arten af den behandlingsaktivitet, der kan betragtes som adfærdsovervågning, præciseres nærmere i betragtning 24, hvori det hedder, at *"for at afgøre, om en behandlingsaktivitet kan betragtes som overvågning af registreredes adfærd, bør det undersøges, om fysiske personer spores på internettet, herunder mulig efterfølgende brug af teknikker til behandling af personoplysninger, der består i profilering af en fysisk person, navnlig med det formål at træffe beslutninger om den pågældende eller analysere eller forudsige den pågældendes præferencer, adfærd og holdninger."* Betragtning 24 vedrører udelukkende overvågning af adfærd gennem sporing af en person på internettet, men Databeskyttelsesrådet finder, at der også bør tages hensyn til sporing gennem andre typer netværk eller teknologi, der involverer behandling af personoplysninger, ved afgørelse af, om en behandlingsaktivitet er adfærdsovervågning, f.eks. gennem bærbart udstyr og andet intelligent udstyr.

I modsætning til bestemmelsen i artikel 3, stk. 2, litra a), indfører hverken artikel 3, stk. 2, litra b), eller betragtning 24 udtrykkeligt en nødvendig grad af "at påtænke at målrette" for den dataansvarlige eller databehandleren med henblik på at afgøre, om overvågningsaktiviteten vil udløse anvendelsen af databeskyttelsesforordningen på databehandlingsaktiviteterne. Brugen af ordet "overvågning" indebærer imidlertid, at den dataansvarlige har et bestemt formål med at indsamle og efterfølgende videreanvende de relevante data om en persons adfærd i EU. Databeskyttelsesrådet finder ikke, at enhver onlineindsamling eller analyse af personoplysninger i EU automatisk vil tælle som "overvågning". Det vil være nødvendigt at overveje den dataansvarliges formål med behandlingen af oplysningerne og navnlig enhver efterfølgende adfærds- eller profilanalyse, der involverer disse data. Databeskyttelsesrådet tager hensyn til ordlyden af betragtning 24, der angiver, at det er en central overvejelse at afgøre, om behandlingen omfatter overvågning af den registreredes adfærd og sporing af fysiske personer på internettet, herunder potentiel efterfølgende anvendelse af teknikker til profilering.

Anvendelsen af artikel 3, stk. 2, litra b), når en dataansvarlig eller databehandler overvåger de registreredes adfærd i Unionen, kan derfor omfatte en bred vifte af overvågningsaktiviteter, navnlig:

- Adfærdsbaseret annoncering
- Aktiviteter til geografisk lokalisering, navnlig til markedsføringsformål

- Onlinesporing gennem brug af cookies eller andre sporingsteknikker såsom optagelse af fingeraftryk
- Onlinetjenester til personaliseret kost- og sundhedsanalyse
- Videoovervågning
- Markedsundersøgelser og andre adfærdsundersøgelser baseret på individuelle profiler
- Overvågning af eller regelmæssig rapportering om personers sundhedstilstand

Eksempel 17: Et detailkonsulentfirma, der er etableret i USA, yder rådgivning om indretning af detailforretninger til et indkøbscenter i Frankrig baseret på analyse af kundernes bevægelser i hele centret, der indsamles gennem wi-fi-sporing.

En analyse af kundernes bevægelser inden for centret via wi-fi-sporing vil udgøre en overvågning af enkeltpersoners adfærd. I dette tilfælde finder de registreredes adfærd sted i Unionen, da indkøbscentret er beliggende i Frankrig. Konsulentfirmaet er som dataansvarlig derfor omfattet af databeskyttelsesforordningen hvad angår behandlingen af disse oplysninger til dette formål, i henhold til artikel 3, stk. 2, litra b).

I henhold til artikel 27 skal den dataansvarlige udpege en repræsentant i Unionen.

Eksempel 18: En app-udvikler, der er etableret i Canada, og ikke er etableret i Unionen, overvåger de registreredes adfærd i Unionen, og er derfor omfattet af databeskyttelsesforordningen i henhold til artikel 3, stk. 2, litra b). Udvikleren anvender en databehandler, der er etableret i USA, med henblik på app-optimering og -vedligeholdelse.

I forbindelse med denne databehandling har den canadiske dataansvarlige pligt til kun at anvende passende databehandlere og sikre, at dens forpligtelser i henhold til databeskyttelsesforordningen afspejles i kontrakten eller retsakten om forholdet til dens databehandler i USA, i henhold til artikel 28.

d) Databehandler, der ikke er etableret i Unionen

Behandlingsaktiviteter, der "vedrører" den målretning, som udløste anvendelsen af artikel 3, stk. 2, henhører under det territoriale anvendelsesområde af databeskyttelsesforordningen. Databeskyttelsesrådet finder, at der behøves en forbindelse mellem behandlingsaktiviteten og udbuddet af varer og tjenesteydelser, men at både en dataansvarligs og en databehandlers databehandling er relevant og bør tages i betragtning.

For en databehandler, der ikke er etableret i Unionen, skal det ved afgørelse af, om hans databehandling er omfattet af forordningen i henhold til artikel 3, stk. 2, undersøges, om databehandlerens behandlingsaktiviteter "vedrører" den dataansvarliges målretningsaktiviteter.

Databeskyttelsesrådet finder, at hvis behandlingsaktiviteter foretaget af en dataansvarlig vedrører udbud af varer eller tjenesteydelser eller overvågning af enkeltpersoners adfærd i Unionen ("målretning"), vil enhver databehandler, der instrueres om at udføre denne behandlingsaktivitet på vegne af den dataansvarlige, være omfattet af anvendelsesområdet for databeskyttelsesforordningen i henhold til artikel 3, stk. 2, i forbindelse med den pågældende databehandling.

En databehandlingsaktivitets karakter af "målretning" hænger sammen med dens formål og midler; en afgørelse om målretning mod enkeltpersoner i Unionen kan kun træffes af en enhed, der handler som dataansvarlig. Denne fortolkning udelukker ikke, at databehandleren aktivt deltager i aktiviteter til databehandling vedrørende opfyldelsen af kriteriet om målretning (dvs. at databehandleren tilbyder

varer eller tjenesteydelser eller foretager overvågning på vegne af og efter instruktion fra den dataansvarlige).

Databeskyttelsesrådet finder derfor, at fokus bør være på sammenhængen mellem den behandling, databehandleren foretager, og den aktivitet, den dataansvarlige foretager.

Eksempel 19: En brasiliansk virksomhed sælger fødevaringredienser og lokale opskrifter på nettet og gør dette tilbud tilgængeligt for personer i EU ved at reklamere for disse produkter og tilbyde levering i Frankrig, Spanien og Portugal. I denne forbindelse instruerer virksomheden en databehandler, der også er etableret i Brasilien, om at udvikle særlige tilbud til kunder i Frankrig, Spanien og Portugal på grundlag af deres tidligere ordrer og foretage den tilknyttede databehandling.

Databehandlerens behandlingsaktiviteter, der foregår efter instruks fra den dataansvarlige, vedrører tilbuddet om varer til registrerede i Unionen. Ved at udvikle disse skræddersyede tilbud overvåger den dataansvarlige desuden de registrerede i EU. Databehandlerens behandling er derfor omfattet af databeskyttelsesforordningen i henhold til artikel 3, stk. 2.

Eksempel 20: En amerikansk virksomhed har udviklet en sundheds- og livsstilsapp, som giver brugerne mulighed for at registrere deres personoplysninger hos den amerikanske virksomhed (søvntid, vægt, blodtryk, puls mv.). Appen giver derefter brugerne daglig rådgivning om mad og sport. Databehandlingen foretages af den amerikanske dataansvarlige. Appen gøre tilgængelig for og anvendes af enkeltpersoner i Unionen. Til at foretage datalagringen anvender den amerikanske virksomhed en databehandler, der er etableret i USA (cloud-udbyder).

I det omfang den amerikanske virksomhed overvåger enkeltpersoners adfærd i EU, vil den ved at drive sundheds- og livsstilsappen være "målrettet mod" enkeltpersoner i EU, og dens behandling af personoplysninger i EU vil falde inden for anvendelsesområdet for databeskyttelsesforordningen i henhold til artikel 3, stk. 2.

Ved at udføre behandlingen efter instrukser fra og på vegne af den amerikanske virksomhed foretager cloud-udbyderen/databehandleren en behandlingsaktivitet "vedrørende" sin dataansvarliges målretning mod enkeltpersoner i EU. Denne behandlingsaktivitet, der udøves af databehandleren på vegne af dennes dataansvarlige, falder ind under anvendelsesområdet for databeskyttelsesforordningen i henhold til artikel 3, stk. 2.

Eksempel 21: En tyrkisk virksomhed tilbyder en kulturel pakkerejse i Mellemøsten med engelsk-, fransk- og spansk-talende rejseledere. Pakken annonceres og udbydes via et websted på de tre sprog med mulighed for onlinereservation og -betaling i euro og GBP. Med henblik på markedsføring og markedsundersøgelse instruerer virksomheden en databehandler, som er et callcenter etableret i Tunesien, om at kontakte tidligere kunder i Irland, Frankrig, Belgien og Spanien for at få tilbagemelding på deres tidligere rejser og informere dem om nye tilbud og rejsemål.

Den dataansvarlige foretager "målretning" ved at tilbyde sine tjenesteydelser til enkeltpersoner i EU, og databehandlingen vil falde ind under anvendelsesområdet for artikel 3, stk. 2.

Den tunesiske databehandlers behandlingsaktiviteter, der oplyser om de dataansvarliges tjenesteydelser over for enkeltpersoner i EU, er også knyttet til den dataansvarliges tilbud om tjenesteydelser og falder derfor ind under artikel 3, stk. 2. I dette konkrete tilfælde deltager den tunesiske databehandler desuden aktivt i behandlingsaktiviteter vedrørende kriteriet om målretning ved at tilbyde tjenester på vegne af og efter instruktion fra den tyrkiske dataansvarlige.

e) Samspil med andre bestemmelser i databeskyttelsesforordningen og anden lovgivning

Databeskyttelsesrådet vil desuden yderligere vurdere samspillet mellem databeskyttelsesforordningens territoriale anvendelsesområde i henhold til artikel 3 og bestemmelserne om internationale dataoverførsler i henhold til kapitel V. Yderligere retningslinjer herom kan om nødvendigt udstedes.

Dataansvarlige og databehandlere, der ikke er etableret i EU, skal overholde deres nationale tredjelandsgivning om behandling af personoplysninger. Hvis en sådan behandling imidlertid vedrører målretning mod enkeltpersoner i Unionen i henhold til artikel 3, stk. 2, skal den dataansvarlige, ud over, at han er underlagt landets nationale lovgivning, overholde databeskyttelsesforordningen. Dette vil være tilfældet, uanset om behandlingen foretages i henhold til en retlig forpligtelse i tredjelandet eller blot efter den dataansvarliges eget valg.

3 BEHANDLING PÅ ET STED, HVOR MEDLEMSSTATERNES RET FINDER ANVENDELSE I HENHOLD TIL FOLKERETTEN

Artikel 3, stk. 3, fastslår, at "*denne forordning anvendes på behandling af personoplysninger, som foretages af en dataansvarlig, der ikke er etableret i Unionen, men et sted, hvor medlemsstaternes nationale ret gælder i medfør af folkeretten.*" Denne bestemmelse er udvidet i betragtning 25, hvori det hedder, at "*hvis medlemsstaternes nationale ret finder anvendelse i medfør af folkeretten, bør denne forordning også gælde for en dataansvarlig, der ikke er etableret i Unionen, som f.eks. ved en medlemsstats diplomatiske eller konsulære repræsentation.*"

Databeskyttelsesrådet finder derfor, at databeskyttelsesforordningen finder anvendelse på behandling af personoplysninger, der foretages af EU-medlemsstaternes ambassader og konsulater uden for EU, da en sådan behandling falder inden for databeskyttelsesforordningens anvendelsesområde i medfør af artikel 3, stk. 3. En medlemsstats diplomatiske eller konsulære repræsentation vil da som dataansvarlig eller databehandler være omfattet af alle relevante bestemmelser i databeskyttelsesforordningen, herunder vedrørende den registreredes rettigheder, generelle forpligtelser for den dataansvarlige og databehandleren, samt overførsel af personoplysninger til tredjelande eller internationale organisationer.

Eksempel 22: Det nederlandske konsulat i Kingston, Jamaica, åbner en onlineansøgningsproces til rekruttering af lokalt personale til støtte for sin administration.

Skønt det nederlandske konsulat i Kingston, Jamaica, ikke er etableret i Unionen, betyder det forhold, at det er et EU-lands konsulære repræsentation, hvor medlemsstatens lovgivning finder anvendelse i henhold til folkeretten, finder databeskyttelsesforordningen anvendelse på dets behandling af personoplysninger i henhold til artikel 3, stk. 3.

Eksempel 23: Et tysk krydstogtskib, der sejler i internationalt farvand, behandler oplysninger om gæsterne om bord med henblik på at skræddersy tilbud om underholdning på krydstogtet.

Skønt skibet befinder sig uden for Unionen i internationalt farvand, betyder den omstændighed, at det er et krydstogtskib, der er registreret i Tyskland, at databeskyttelsesforordningen i medfør af folkeretten finder anvendelse på dets behandling af personoplysninger, i henhold til artikel 3, stk. 3.

Selv om dette ikke har sammenhæng med anvendelsen af artikel 3, stk. 3, er en anderledes situation den, hvor visse enheder, organer eller organisationer, der er etableret i Unionen, i medfør af international ret har privilegier og immuniteter som dem, der er fastsat i Wienerkonventionen af 1961²⁷ om diplomatiske forbindelser, Wienerkonventionen af 1963 om konsulære forbindelser, eller hjemstedsaftaler indgået mellem internationale organisationer og deres værtslande i Unionen. I denne forbindelse minder Databeskyttelsesrådet om, at anvendelsen af databeskyttelsesforordningen ikke berører de folkeretlige bestemmelser såsom dem, der vedrører privilegier og immuniteter for tredjelandes diplomatiske missioner og konsulater samt internationale organisationer. Samtidig er det vigtigt at minde om, at enhver dataansvarlig eller databehandler, der for en given behandlingsaktivitet er omfattet af anvendelsesområdet for databeskyttelsesforordningen og udveksler personoplysninger med sådanne enheder, organer og organisationer, skal overholde databeskyttelsesforordningen, herunder i givet fald dens regler for overførsel til tredjelande eller internationale organisationer.

4 REPRÆSENTANTER FOR DATAANSVARLIGE OG DATABEHANDLERE, DER IKKE ER ETABLERET I UNIONEN

Dataansvarlige og databehandlere, der er omfattet af databeskyttelsesforordningen i henhold til forordningens artikel 3, stk. 2, er forpligtet til at udpege en repræsentant i Unionen. En dataansvarlig eller databehandler, der ikke er etableret i Unionen, men er omfattet af databeskyttelsesforordningen, vil derfor være i strid med forordningen, hvis han ikke udpeger en repræsentant i Unionen.

Denne bestemmelse er ikke helt ny, eftersom direktiv 95/46/EF allerede indeholdt en tilsvarende forpligtelse. I henhold til direktivet fandt denne bestemmelse anvendelse på dataansvarlige, der ikke var etableret på Fællesskabets område, og som til behandling af personoplysninger anvendte materiel, automatiseret eller ej, der befandt sig på en medlemsstats område. Databeskyttelsesforordningen pålægger pligt til at udpege en repræsentant i Unionen på enhver dataansvarlig eller databehandler, der er omfattet af artikel 3, stk. 2, medmindre han opfylder undtagelseskriteriet i artikel 27, stk. 2. For at lette anvendelsen af denne specifikke bestemmelse finder Databeskyttelsesrådet det nødvendigt at fastlægge yderligere retningslinjer for udpegelse, forpligtelser og ansvarsområder for repræsentanten i Unionen i henhold til artikel 27.

Det er værd at bemærke, at en dataansvarlig eller databehandler, der ikke er etableret i Unionen, og som skriftligt har udpeget en repræsentant i Unionen i henhold til artikel 27 i databeskyttelsesforordningen, ikke er omfattet af artikel 3, stk. 1, hvilket betyder, at tilstedeværelsen af en repræsentant i Unionen ikke udgør en "etablering" af en dataansvarlig eller databehandler i henhold til artikel 3, stk. 1.

a) Udpegning af en repræsentant

I betragtning 80 præciseres det, at "*repræsentanten bør udtrykkelig udpeges ved et skriftligt mandat fra den dataansvarlige eller fra databehandleren til at handle på dennes vegne for så vidt angår dennes forpligtelser i henhold til denne forordning. Udpegelsen af en sådan repræsentant berører ikke den dataansvarliges eller databehandlerens ansvar, herunder erstatningsansvar, i henhold til denne forordning. En sådan repræsentant bør udføre sine opgaver i overensstemmelse med mandatet fra den dataansvarlige eller databehandleren, herunder samarbejde med de kompetente tilsynsmyndigheder med hensyn til enhver foranstaltning, der træffes for at sikre overholdelse af denne forordning.*"

²⁷ http://legal.un.org/ilc/texts/instruments/english/conventions/9_1_1961.pdf

Det skriftlige mandat omhandlet i betragtning 80 gælder derfor for relationer og forpligtelser mellem repræsentanten i Unionen og den dataansvarlige eller databehandleren etableret uden for Unionen, uden at dette berører den dataansvarliges eller databehandlerens ansvar. Repræsentanten i Unionen kan være en fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen og er i stand til at repræsentere en dataansvarlig eller databehandler, der er etableret uden for Unionen, hvad angår hver af disses forpligtelser i henhold til databeskyttelsesforordningen.

I praksis kan funktionen som repræsentant i Unionen udøves på grundlag af en tjenesteydelseskontrakt indgået med en enkeltperson eller organisation og kan derfor varetages af en bred vifte af kommercielle og ikke-kommercielle enheder såsom advokatvirksomheder, konsulentvirksomheder, private virksomheder mv., forudsat at disse enheder er etableret i Unionen. Én repræsentant kan desuden handle på vegne af flere dataansvarlige og databehandlere uden for EU.

Når funktionen som repræsentant varetages af en virksomhed eller en anden type organisation, anbefales det, at en enkelt person udpeges som ledende kontaktperson "med ansvar" for hver enkelt dataansvarlig eller databehandler, der repræsenteres. Det vil sædvanligvis også være nyttigt at fastlægge disse punkter i tjenesteydelseskontrakten.

I overensstemmelse med databeskyttelsesforordningen bekræfter Databeskyttelsesrådet, at når flere behandlingsaktiviteter, der udøves af en dataansvarlig eller en databehandler hører ind under anvendelsesområdet for artikel 3, stk. 2, i databeskyttelsesforordningen (og ingen af undtagelserne i artikel 27, stk. 2, finder anvendelse), forventes den pågældende dataansvarlige eller databehandler ikke at udpege flere repræsentanter for hver særskilt behandlingsaktivitet, der falder ind under anvendelsesområdet for artikel 3, stk. 2. Databeskyttelsesrådet anser ikke repræsentantens rolle i Unionen for at være forenelig med rollen som ekstern databeskyttelsesrådgiver, der ville være etableret i Unionen. Artikel 38, stk. 3, etablerer nogle grundlæggende garantier, der skal medvirke til, at databeskyttelsesrådgivere er i stand til at varetage deres hverv med tilstrækkelig uafhængighed inden for deres organisation. Navnlig skal dataansvarlige eller databehandlere sikre, at databeskyttelsesrådgiveren "*ikke modtager instrukser vedrørende udførelsen af disse opgaver*". I betragtning 97 tilføjes det, at, "*databeskyttelsesrådgivere bør, uanset om de er ansat hos den dataansvarlige eller ej, være i stand til at udøve deres hverv på uafhængig vis*"²⁸. Et sådant krav om tilstrækkelig selvstændighed og uafhængighed af databeskyttelsesrådgiveren forekommer ikke at være foreneligt med hvervet som repræsentant i Unionen. Repræsentanten er jo underlagt et mandat fra en dataansvarlig eller en databehandler og handler på dennes vegne og derfor efter dennes direkte instruktioner²⁹. Repræsentanten har mandat fra den dataansvarlige eller databehandler, han repræsenterer, og handler derfor på dennes vegne i udøvelsen af sit hverv, og en sådan rolle kan ikke være forenelig med at varetage pligterne og opgaverne som databeskyttelsesrådgiver på uafhængig vis.

For at supplere sin fortolkning minder Databeskyttelsesrådet desuden om den holdning, som Artikel 29-gruppen allerede har indtaget, hvori det understreges, at "*der kan desuden opstå en*

²⁸ Artikel 29-gruppens retningslinjer for databeskyttelsesrådgivere (DPO), WP 243 rev. 01 — godkendt af Databeskyttelsesrådet.

²⁹ En ekstern databeskyttelsesrådgiver, der også fungerer som repræsentant i Unionen, kan f.eks. ikke være i en situation, hvor han som repræsentant bliver instrueret om til en registreret at meddele en afgørelse eller foranstaltning, der er truffet af den dataansvarlige eller databehandleren, og som han som databeskyttelsesrådgiver ville have anset for uforenelig med bestemmelserne i databeskyttelsesforordningen og ville have frarådet.

*interessekonflikt, f.eks. hvis en ekstern databeskyttelsesrådgiver anmodes om at repræsentere den dataansvarlige eller databehandleren ved retten i sager, der involverer databeskyttelsesspørgsmål*³⁰.

På baggrund af den mulige konflikt mellem forpligtelser og interesser i forbindelse med håndhævelsesprocedurer anser Databeskyttelsesrådet tilsvarende ikke rollen som en dataansvarligs repræsentant i Unionen for forenelig med rollen som databehandler for den samme dataansvarlige, navnlig hvad angår overholdelsen af deres respektive ansvarsområder og regelefterlevelse.

Selv om databeskyttelsesforordningen ikke pålægger den dataansvarlige eller repræsentanten selv pligt til at anmelde sidstnævntes udpeging over for en tilsynsmyndighed, minder Databeskyttelsesrådet om, at de dataansvarlige i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, litra a) og artikel 14, stk. 1, litra a) som led i deres oplysningsforpligtelser skal oplyse de registrerede om identiteten af deres repræsentant i Unionen. Disse oplysninger skal f.eks. være indeholdt i [erklæringen om beskyttelse af privatlivets fred og] forhåndsoplysningerne til de registrerede på tidspunktet for dataindsamlingen. En dataansvarlig, der ikke er etableret i Unionen, men som falder ind under artikel 3, stk. 2, og ikke oplyser identiteten af sin repræsentant til registrerede, som er i Unionen, vil være i strid med sine forpligtelser til gennemsigtighed i henhold til databeskyttelsesforordningen. Sådanne oplysninger bør desuden være let tilgængelige for tilsynsmyndighederne for at gøre det lettere at etablere kontakt med henblik på samarbejde.

Eksempel 24: Webstedet, der er omhandlet i eksempel 12 og er baseret og forvaltet i Tyrkiet, tilbyder tjenester til oprettelse, redigering, trykning og forsendelse af personlige familiefotoalbum. Webstedet er tilgængeligt på engelsk, fransk, nederlandsk og tysk, og betalingerne kan foretages i euro eller GBP. Det fremgår af webstedet, at fotoalbum kun kan leveres med almindelig post i Frankrig, Beneluxlandene og Tyskland. Da dette websted er omfattet af databeskyttelsesforordningen i henhold til forordningens artikel 3, stk. 2, litra a), skal den dataansvarlige udpege en repræsentant i Unionen.

Repræsentanten skal være etableret i en af de medlemsstater, hvor den tilbudte tjeneste er tilgængelig, i dette tilfælde enten Frankrig, Belgien, Nederlandene, Luxembourg eller Tyskland. Navn og kontaktoplysninger på den dataansvarlige og dennes repræsentant i Unionen skal være omfattet af de oplysninger, der gøres tilgængelige online for de registrerede, når de begynder at benytte tjenesten ved at oprette deres fotoalbum. De skal desuden være indeholdt i den generelle meddelelse om beskyttelse af privatlivets fred på webstedet.

b) Undtagelser fra forpligtelsen til udpeging³¹

Mens anvendelse af artikel 3, stk. 2, udløser forpligtelse til at udpege en repræsentant i Unionen for dataansvarlige eller databehandlere etableret uden for Unionen, er der i artikel 27, stk. 2, fastsat en undtagelse fra den obligatoriske udpeging af en repræsentant i Unionen i to forskellige tilfælde:

- J) Behandlingen er "lejlighedsvis, indebærer ikke i stort omfang behandling af særlige kategorier af personoplysninger, jf. artikel 9, stk. 1, eller behandling af personoplysninger vedrørende straffedomme og lovovertrædelser som omhandlet i artikel 10", og "indebærer sandsynligvis ikke en risiko for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder under hensyntagen til behandlingens karakter, sammenhæng, omfang og formål".

³⁰ Artikel 29-gruppens retningslinjer for databeskyttelsesrådgivere (DPO), WP 243 rev. 01 — godkendt af Databeskyttelsesrådet.

³¹ En del af kriterierne og fortolkningen i G29 WP243 rev. 1 (databeskyttelsesrådgiver) — godkendt af Databeskyttelsesrådet kan anvendes som grundlag for undtagelserne fra forpligtelsen til udpeging.

I overensstemmelse med de holdninger, der tidligere er indtaget af artikel 29-Gruppen, finder Databeskyttelsesrådet, at en behandlingsaktivitet kun kan betragtes som "lejlighedsvis", hvis den ikke foretages regelmæssigt, og den finder sted uden for den dataansvarliges eller databehandlerens normale virksomhedsudøvelse eller aktiviteter³².

Skønt databeskyttelsesforordningen ikke definerer, hvad der udgør omfattende behandlingsaktiviteter, har artikel 29-Gruppen i sine retningslinjer WP243 om databeskyttelsesrådgivere tidligere anbefalet, at navnlig følgende faktorer tages i betragtning ved afgørelse af, hvorvidt behandlingen udføres i stor skala: antallet af berørte registrerede — enten som konkret antal eller som andel af den relevante population, mængden af data og/eller af de forskellige dataposter, der behandles, databehandlingens varighed eller permanens, og det geografiske omfang af behandlingsaktiviteten³³.

Endelig fremhæver Databeskyttelsesrådet, at undtagelsen fra pligten til udpegning i henhold til artikel 27 henviser til, at databehandlingen "sandsynligvis ikke indebærer en risiko for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder"³⁴, og derfor ikke begrænser undtagelsen til kun at omfatte behandling, som næppe vil medføre høj risiko for registreredes rettigheder og frihedsrettigheder. I overensstemmelse med betragtning 75 bør der ved vurdering af risikoen for registreredes rettigheder og frihedsrettigheder tages hensyn til både risikoens sandsynlighed og alvor.

eller

) Behandlingen foretages "af en offentlig myndighed eller et offentligt organ".

Betegnelsen som "en offentlig myndighed eller et offentligt organ" for en enhed, der er etableret uden for Unionen, skal konkret vurderes af tilsynsmyndighederne i hvert enkelt tilfælde³⁵. Databeskyttelsesrådet bemærker, at på baggrund af arten af deres opgaver og opgaver må der forventes kun at være et begrænset antal sager, hvor en offentlig myndighed eller et offentligt organ i et tredjeland udbyder varer eller tjenesteydelser til registrerede i Unionen eller overvåger deres adfærd i Unionen.

c) Etablering i en af de medlemsstater, hvor de registrerede, hvis personoplysninger behandles, befinder sig

I artikel 27, stk. 3, fastslås det, at "repræsentanten skal være etableret i en af de medlemsstater, hvor de registrerede, hvis personoplysninger behandles i forbindelse med udbud af varer eller tjenesteydelser til dem, eller hvis adfærd overvåges, er". I tilfælde, hvor en betydelig del af de registrerede, hvis personoplysninger behandles, befinder sig i en bestemt medlemsstat, anbefaler Databeskyttelsesrådet som god praksis, at repræsentanten er etableret i samme medlemsstat. Repræsentanten skal dog fortsat være let tilgængelig for de registrerede i de medlemsstater, hvor han

³² WP29's holdningsdokument om undtagelserne fra forpligtelsen til at føre fortegnelser over behandlingsaktiviteter i henhold til artikel 30, stk. 5, i databeskyttelsesforordningen.

³³ Artikel 29-gruppens retningslinjer om databeskyttelsesansvarlige (DPO), vedtaget den 13. december 2016, senest revideret den 5. april 2017, WP 243 rev. 01 — godkendt af Databeskyttelsesrådet.

³⁴ Artikel 27, stk. 2, litra a), i databeskyttelsesforordningen.

³⁵ Databeskyttelsesforordningen definerer ikke, hvad der udgør en "offentlig myndighed eller et offentligt organ". Databeskyttelsesrådet finder, at et sådant begreb skal fastlægges ved national lovgivning. Offentlige myndigheder og organer omfatter følgelig nationale, regionale og lokale myndigheder, men i gældende national lovgivning omfatter begrebet typisk også en række andre offentligretlige organer.

ikke er etableret, og hvor der tilbydes tjenesteydelser eller varer, eller hvor der føres tilsyn med adfærden.

Databeskyttelsesrådet fastslår, at kriteriet for, at repræsentanten er etableret i Unionen, er det sted, hvor de registrerede, hvis personoplysninger behandles, befinder sig. Stedet for databehandlingen, selv foretaget af en databehandler etableret i en anden medlemsstat, er her ikke relevant for fastlæggelsen af repræsentantens etableringssted.

Eksempel 25: En indisk medicinalvirksomhed, der hverken har forretningsmæssig tilstedeværelse eller er etableret i Unionen, og som er omfattet af databeskyttelsesforordningen i henhold til artikel 3, stk. 2, er sponsor for kliniske forsøg, der udføres af investigatore (hospitaler) i Belgien, Luxembourg og Nederlandene. Størstedelen af de deltagende patienter i de kliniske forsøg opholder sig i Belgien.

Den indiske medicinalvirksomhed skal som dataansvarlig udpege en repræsentant i Unionen, der er etableret i en af de tre medlemsstater, hvor patienter som registrerede deltager i det kliniske forsøg (Belgien, Luxembourg eller Nederlandene). Da de fleste patienter er bosiddende i Belgien, anbefales det, at repræsentanten er etableret i Belgien. I så fald bør repræsentanten i Belgien imidlertid være let tilgængelig for registrerede og tilsynsmyndigheder i Nederlandene og Luxembourg.

I dette konkrete tilfælde kan repræsentanten i Unionen være sponsorens retlige repræsentant i Unionen i henhold til artikel 74 i forordning (EU) nr. 536/2014 om kliniske forsøg, forudsat at han ikke fungerer som databehandler på vegne af sponsoren for det kliniske forsøg, at han er etableret i en af de tre medlemsstater, og at begge funktioner er underlagt og udøves i overensstemmelse med de pågældende retlige rammer.

d) Repræsentantens forpligtelser og ansvar

Repræsentanten i Unionen handler på vegne af den dataansvarlige eller databehandler, som den repræsenterer hvad angår den dataansvarliges eller databehandlerens forpligtelser i henhold til databeskyttelsesforordningen. Dette indebærer navnlig forpligtelser vedrørende udøvelse af rettigheder som registreret, og i denne henseende og som allerede anført skal repræsentanten oplyse navn og kontaktoplysninger på repræsentanten til de registrerede i overensstemmelse med artikel 13 og 14. Skønt repræsentanten ikke selv er ansvarlig for at overholde de registreredes rettigheder, skal repræsentanten lette kommunikationen mellem de registrerede og den repræsenterede dataansvarlige eller databehandler med henblik på at gøre udøvelsen af de registreredes rettigheder effektiv.

I henhold til artikel 30 fører den dataansvarlige eller databehandlerens repræsentant fortegnelser over de behandlingsaktiviteter, der henhører under den dataansvarliges eller databehandlerens ansvar. Databeskyttelsesrådet finder, at skønt pligten til at føre disse fortegnelser påhviler både den dataansvarlige eller databehandleren og repræsentanten, er den dataansvarlige eller databehandler, der ikke er etableret i Unionen, ansvarlig for fortegnelsernes primære indhold og ajourføring og skal samtidig give sin repræsentant alle nøjagtige og ajourførte oplysninger, således at fortegnelserne også kan føres og gøres tilgængelige af repræsentanten til enhver tid. Samtidig er det repræsentantens eget ansvar at kunne fremlægge dem i overensstemmelse med artikel 27, f.eks. når de behandles af en tilsynsmyndighed i henhold til artikel 27, stk. 4.

Som præciseret i betragtning 80 bør repræsentanten udføre sine opgaver i overensstemmelse med mandatet fra den dataansvarlige eller databehandleren, herunder samarbejde med de kompetente tilsynsmyndigheder vedrørende ethvert tiltag til at sikre overholdelse af denne forordning. I praksis betyder dette, at en tilsynsmyndighed vil kontakte repræsentanten i forbindelse med ethvert spørgsmål vedrørende overensstemmelsesforpligtelserne for en dataansvarlig eller databehandler,

der er etableret uden for Unionen, og repræsentanten skal være i stand til at formidle enhver informations- eller proceduremæssig udveksling mellem en anmodende tilsynsmyndighed og en dataansvarlig eller databehandler, der er etableret uden for Unionen.

Om nødvendigt med hjælp fra et team skal repræsentanten i Unionen derfor være i stand til at kommunikere effektivt med de registrerede og samarbejde med de pågældende tilsynsmyndigheder. Dette betyder, at denne kommunikation i princippet bør finde sted på det eller de sprog, der anvendes af tilsynsmyndighederne og de berørte registrerede, eller — hvis dette medfører uforholdsmæssig stort arbejde — at repræsentanten anvender andre midler og teknikker til at sikre, at kommunikationen er effektiv. Det er derfor af afgørende betydning, at en repræsentant er tilgængelig for at sikre, at de registrerede og tilsynsmyndighederne nemt kan etablere kontakt med den dataansvarlige eller databehandleren uden for EU. I overensstemmelse med betragtning 80 og artikel 27, stk. 5, berører udpegningen af en repræsentant i Unionen ikke den dataansvarliges eller databehandlerens ansvar, herunder erstatningsansvar, i henhold til databeskyttelsesforordningen, og berører ikke eventuelle retlige skridt mod den dataansvarlige eller databehandleren selv. Databeskyttelsesforordningen pålægger intet ansvar som stedfortræder på repræsentanten for den dataansvarlige eller databehandler, han repræsenterer i Unionen.

Det bør imidlertid bemærkes, at begrebet repræsentant blev indført netop med det formål at fremme kontakten med og sikre effektiv håndhævelse af databeskyttelsesforordningen over for dataansvarlige og databehandlere, der er omfattet af artikel 3, stk. 2, i databeskyttelsesforordningen. Med henblik herpå var det hensigten at give tilsynsmyndighederne mulighed for at indlede håndhævelsesprocedurer gennem den repræsentant, der er udpeget af de dataansvarlige eller databehandlere, der ikke er etableret i Unionen. Hertil hører tilsynsmyndighedernes mulighed for at rette afhjælpende foranstaltninger eller administrative bøder og sanktioner, der pålægges den dataansvarlige eller databehandleren, som ikke er etableret i Unionen, til repræsentanten i overensstemmelse med artikel 58, stk. 2, og artikel 83 i databeskyttelsesforordningen. Muligheden for at holde en repræsentant direkte ansvarlig er imidlertid begrænset til hans direkte forpligtelser, der er omhandlet i artikel 30 og artikel 58, stk. 1, litra a), i databeskyttelsesforordningen.

Databeskyttelsesrådet understreger endvidere, at artikel 50 i databeskyttelsesforordningen særligt har til formål at lette håndhævelsen af lovgivningen i forhold til tredjelande og internationale organisationer, og at det aktuelt overvejes at udvikle yderligere internationale samarbejdsordninger i denne henseende.